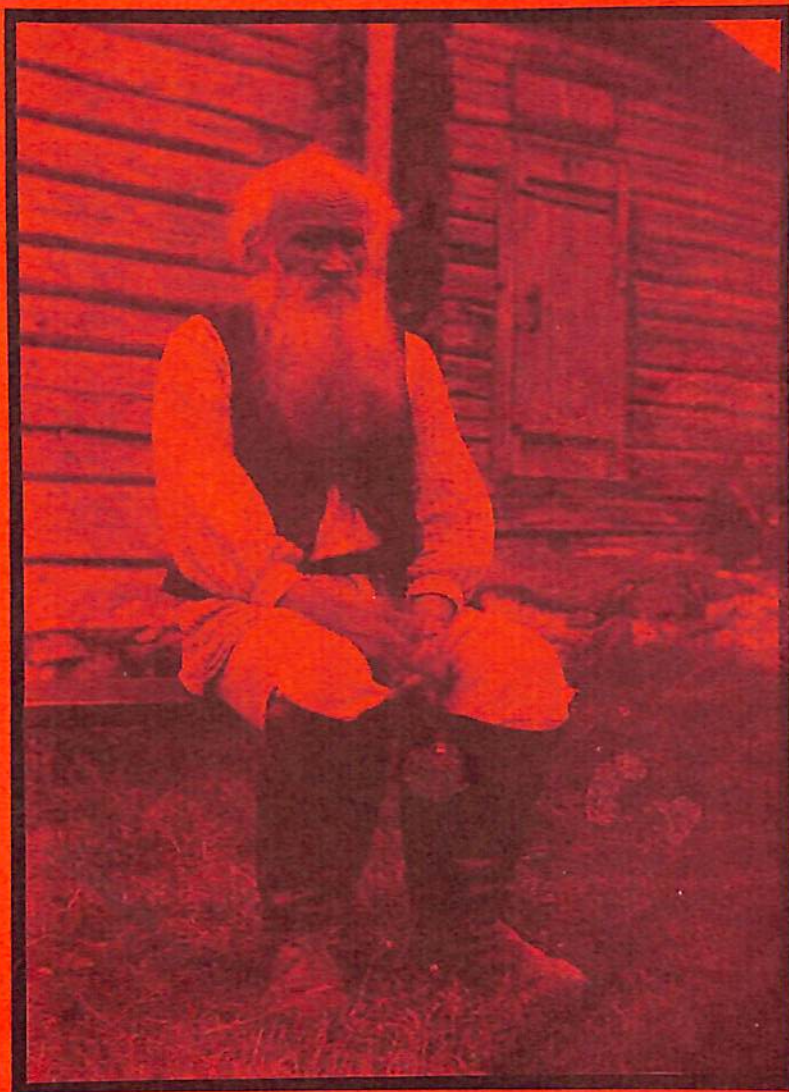

KÄÄK 2193

Tämä lehti on Käk, Savo-Karjalaisen osakunnan pääkukkuja.

Käk kukkuu osakunnassa, osoitteessa
Rehtorinpellonkatu 4-6 B, 20500 TURKU

Käk kukkuu numerossa (921) 328 391

Tällä kertaa Käk kukkui 200 kertaa

Käkin kukkui kokoon Kirjapainokulma

Käkiin kukkuivat Seija, Petri, Johanna, Anu, Fredi, Ulla, Timo,
Jyrki, Otso, Helena ja Kirsi.

ISSN 0786-0315

Sisältö

- Pääkirjoitus 3
Juankoski 4
Kuka oli Pedri Shemeikka? 8
Tiedettä osakunnasta 9
Lähe siekii Viipurii! 13
Ongelmana salmiakkikossu - tai sen puute 14
Pullo hyvällä syyllä 15
Kerrassaan mainiota luettavaa 16
Mikähän on totuus? 18
Kevät viheriöi osakunnasakin 19
Kimalaisia mietteitä viinistä 20
Kui Wipurilaiset juhliit 25
Naistenkerhon kuulumisia 27
Viinan kirot 28
Laske oma biorytmisi 29
Tiesitkö, että 31

Kannon kuva:
Pedri Shemeikka
(Museovirasto)

Hyvä lukija,

Onko kuussa elämää? Miksi televisiosta ei koskaan tule mitään hyvää katsottavaa? Oliko muna ennen kanaa? Millaista olisi olla talonmiehenä? Miten ameebat lisääntyvät? Kuka on Naurusaarten presidentti?

Nämä kaikki ovat aivan hyviä kysymyksiä, mutta me emme pohdi niitä tässä lehdessä. Emme myöskään pohdi lamaa tai itke rahan vähyyttä tai hallituksen tyhmyyttä tai muita kriisejä. Tarkoituksemme on viihdyttää harmaassa arkipäivässä, antaa ajatuksia, ehkä saada hymy huulillesi. Toivottavasti viihdyt juttujemme seurassa. Ehkä tulet myös katsastamaan meitä osakunnassa, me olemme ihan juttujemme kaltaisia. Päivystyksessä voit jatkaa kanssamme syvämielteistä filosofiaa.

Tämä lehtikin odottaa juttujasi. Raapusta ne siis paperille tai talleta korpulle tai lerpulle ja tuo ne osakunnan toimistoon. Mitä nopeammin sen teet, sitä suurempi mahdollisuus sinulla on pitää kädessäsi taas uutta Käkiä pikapuoliin.

Siispä, tapaamisiin osakunnassa!

Käki

Savo-Karjalan kuntia esittelevässä jaksossamme on tällä kertaa vuorossa

Juankoski

Strömsdal

Muutin Juankoskelle perheeni mukana vuonna 1974. Jouduin siis Juantehtaan kouluun, ja pian opin käymään kavereiden kanssa tehtaalla eli ruukilla (siis keskustassa pyörimässä). Kun tehtaan pilli huusi, oli aika lähteä kotiin syömään. Luokkakaveri Päivi asui Pömpelissä, ja me virralla päin asuvat oikaistiin kotiin vanhaa pässinrataa pitkin. Tosiasiassa Pömpeli purettiin jo 1930-luvulla ja Pässä-veturin rata hävitettiin 1960-luvulla, enkä ole koskaan asunut lähelläkään virtaa. Ilmeisesti juankoskelaiset puhuvat samalla tavalla kuin esi-isänsä ja vähät välittävät reaalijasta. Meni vuosia, ennen kuin opin ymmärtämään paikallista kieltä, ja vieläkin juankoskelaisuudessa on jotain käsittämätöntä.

Luulen, että tuon juankoskelaisen omalaatuisuuden ymmärtää paremmin, jos tuntee Juankosken historian. Siispä on palattava vuoteen 1746 ja kesäkuun 21. päivään, jolloin manttaalikomissaari Brynolph Brunou anoi Tukholman kuninkaalliselta vuorikollegiolta lupaa perustaa rautaruukki Kuopion pitäjään, Savon lääniin, Juvankosken varrelle. Paikkaa perusteltiin sillä, että ympäristön järvissä ja

Juantehdas vuonna 1886. Tämä piirros saattaa olla Eero Järnefeltin tekemä.

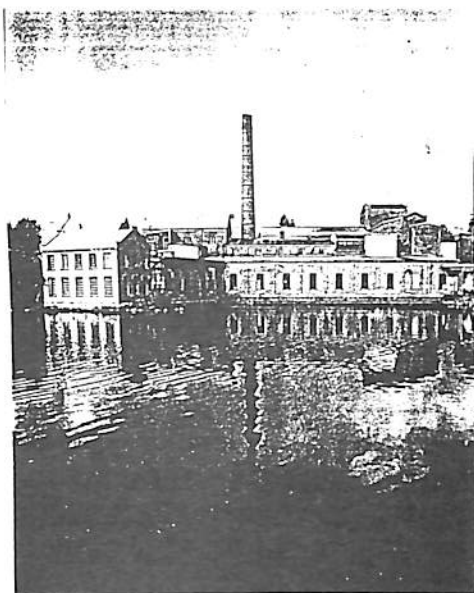
soissa esiintyi runsaasti järvi- ja suomalmia. Siitä alkoi Juan-
kosken rautainen historia. Malmirikasta pohjamutaa nostettiin ylös
järvien pohjasta ja kuljetettiin rautaruukin masuuniin sulatet-
tavaksi. Rautaruukin tulos oli kuitenkin vaatimaton, ja omistajat
vaihtuivatkin tiuhaan tahtiin seuraavan sadan vuoden aikana.

Krimin sodan sytyttyä vuonna 1853 Venäjän armeija tarvitsi paljon
valurautaa mm. pannujen, patojen ja todennäköisesti myös miinojen
valmistukseen. Juankosken ruukille koittivat vihdoin kukoistuksen
vuodet. Rautaruukin ympärille kehittyi Juantehdas, Strömsdals
Bruk, johon kuului valimon lisäksi konepaja, saha, puuhiomo ja
maatila. 1900-luvun alussa hankittiin kartonkikone ja ryhdyttiin
valmistamaan silinterikartonkia. Vuonna 1915 koko komeus myytiin
Kymi-yhtiölle, ja Juantehtaan elämä vakiintui. Masuunin toiminta
lopetettiin ja keskityttiin kartonkiin. Nykyisen tehtaan omistaa
pohjoissavolainen pörssiyhtiö Stromsdal Oy, jonka taivekartonkia
viedään neljäänkymmeneen eri maahan.

Juantehtaan yhteisölle oli ominaista tehtaan kokonaisvaltainen
ote: tehtaan patruuna omisti maat ja rakennukset ja hallitsi
yhteisön elämää isälliseen tapaan. Tehdas huolehti työväestään
kehdestä hautaan. Ruoka tuotettiin tehtaan pelloilla ja nave-
toissa. Tehdas perusti koulun, kirkon, lastentarhan, palokunnan,
hotellin, urheilukentän, hiihtomäen ja soittokunnan. Yhä edelleen
Patruunanmäen kartano Pyykkiniemen puiston siimeksessä jököttää
ylhäisessä yksinäisyydessään. Mäen alla kuohuvan kosken ympärillä
on kietoutuneena punatiilisiä tehdasrakennuksia, joiden takana
häämöttää hirsisiä työläisten pytinkejä.

Tehtaan sosiaaliset toiminnot purettiin vasta 1960-70 luvuilla.
Maanviljelyn ja karjanhoidon tehdas lopetti 1970-luvun lopulla!
Viimeinen patruuna Lars Timgren jäi eläkkeelle 1979. Kirkko,
koulu, hotelli, urheiluseura ja soittokunta jatkavat toimintaansa,
vaikka niiden nimistä on pikkuhiljaa jätetty pois sana Juanteh-
taan.

Yhteiskunnallinen jako herroihin ja tehtaantyöläisiin näyttää kaventuneen Juankoskella, ovathan monet työntekijät nykyisin myös osakkeenomistajia. Mutta vaikka maailma muuttuu, kummittelee tehdas vieläkin Juankosken Mieltisten ja Räsästen arjessa ja juhlassa. Ehkä juuri siitä löytyy syy siihen, miksi juankoskelaiset ovat oma lukunsa. Ja kaiken takana on tuo onneton Brynolph, joka eksyi suurine suunnitelmineen kauas sisämaahan huonojen kulkuyhteyksien taakse.

Lähde: Paikkakunta, jolla on rautainen historia,
toimittanut Ari Kankkunen

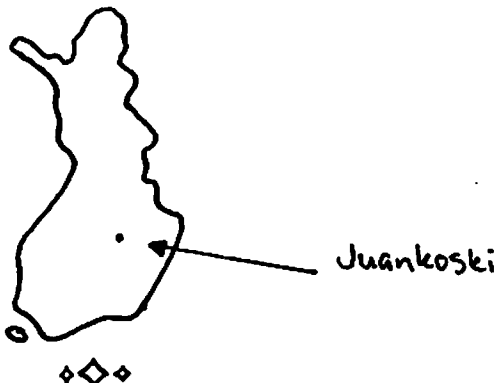
"Miksi itket", hän kysyi.
"Ripsi taittui", vastasin

Juice

Tilastotietoja Juankosken kunnasta:

- Juankosken kunta on perustettu vuonna 1925
- Juankosken kuntaan kuuluvat Juankosken, Muuruveden ja Säyneisen taajamat (Koillis-Savon kuntainliitto perustettiin vuonna 1971)
- Sijaitsee Kuopiosta 70 km koilliseen
- Pinta-ala 59 m², vesistöjä 120 m²
- Asukasluku 6600, joista
  - Juankosken taajamassa 3000
  - Muuruveden taajamassa 400
  - Säyneisen taajamassa 300
- Veroäyrin hinta 17,5 penniä
- Elinkeinorakenne: teollisuus (25%), maa- ja metsätalous (25%), palvelut (36%), muut (14%)
- Suurimmat työnantajat: kunta, Tamfelt Oy Viira ja Stromsdal Oy
- Työttömyysprosentti: 16,8% (tammikuussa 93)
- Kunnanvaltuuston voimasuhteet: KESK (11), VASL (4), SDP (4), KOK (4), VIHR+SIT. (2)

ST

KATOAVAA KANSANPERINNETTÄ: I ja U

Allaolevaan karttaan on merkitty näiden kulttuurimuistomerkkien taannoinen sijainti.

Kaija: "...Ilmottautua juhliin..."

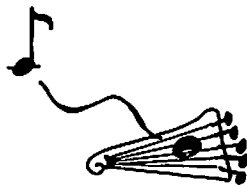

Kuka oli Pedri Shemeikka?

Osakuntamme viettää vuosipäiväänsä runonlaulaja Pedri Shemeikan muistoksi hänen kuolinpäivänään 11. huhtikuuta. Tämä päivämäärä sovitettiin vuosipäiväksi Savo-Karjalaisen Ylioppilasseuran toiminnan alkuvaiheissa 1920-luvulla. Mutta kuka oli tämä Pedri Shemeikka, jonka Turun Suomalaisen Yliopiston savo-karjalaiset ottivat tunnushahmokseen?

Pedri Shemeikka (1821 t. 1824-1915) kuului tunnettuun Shemeikkojen runonlaulajasukuun. Suku vaikutti Shemeikan kylässä Suistamolla, Raja-Karjalassa. Suistamon Shemeikat -kuten heitä yleisesti kutsuttiin- eivät olleet kuuluja ainoastaan laulajasukuna, vaan myös taitavina peuran- ja karhunmetsästäjinä. Pedri Shemeikka oli aikalaisten mukaan komearyhtinen peuran- ja karhunkaataja. Hän soitti myös kannelta, mikä kuului yleisemminkin Shemeikkojen taitoihin. Pedri Shemeikka vietti nuoruutensa kotitilallaan ja avioiduttuaan Suistamon Loimolasta kotoisin olleen Maura Houtsosen kanssa hän muutti Kondron kylään. Kymmenen vuoden kuluttua perhe muutti Korpiselän Mysysvaaran yksinäistaloon. Pedri Shemeikka kuoli 11. huhtikuuta 1915 Tuupovaaran Ristivaarassa.

Julkisen esiintymisensä runonlaulajana Pedri Shemeikka aloitti vasta iäkäänä; kuulujen Sortavalan laulujuhlien (1896) aikaan hän kävi jo kahdeksatta kymmentä. Pedri Shemeikasta on sanottu, että hän oli "Itä-Suomen parhaita laulajia". Hänen maineensa oli suuri ja Mysysvaarassa Pedriä kävivät tapaamassa kirjailijat, tiedemiehet ja taiteilijat - elettiinhan juuri karelianismin suurinta kukoistuskautta. Itse asiassa Pedri Shemeikka osasi vain harvoja ja melko tavallisia eppisiä lauluja, mutta sen sijaan hän taisi parikymmentä loitsua, useat metsästykseseen liittyviä, joiden esittämisessä hän oli täysin omaa luokkaansa. Aikalaisen, kansanrunouden-tutkija J. Sjöströmin mukaan: "Jokainen nivel hänellä liikkuu päästellessään loitsusanoja."

PK

TIEDETTÄ OSAKUNNASTA

SKO järjesti perinteikkäät kyykkäkisat (lue SKO OPEN) 13.2.93 ja kaikki osallistujat pääsivät mukaan tieteen tekoon, tosin tietämättään. Kaksi kansatieteen opiskelijaa suoritti havainnointia ko. tapahtuman aikana ja illan bileissä. Havainnointi oli osa erääseen kurssiin kuuluvaa harjoitustyötä ja halusimme suoriutua siitä niin helpolla ja mukavasti kuin suinkin. SKO OPEN- kisat sattuivat olemaan juuri sopivaan aikaan harjoitustyömme teon kannalta. Julkaisemme osia tutkimusraportista tässä.

SKO OPEN- KISOJA HAVAINNOIMASSA

"Keilapelejä on harrastettu niin maan länsi- kuin itäosissakin. Käytössä on enimmäkseen ollut vanhempi keskiaikana tunnettu muunnos, jota pelattiin heittokartulla ja yhdelle linjalle asetetuilla keiloilla. Samanlainen keilapeli oli yleinen myös Ruotsissa, erityisesti Norrlannissa ja Norjassa. Suomessa tunnettiin myös nuoremmat muunnokset, keilojen asettaminen ympyrään, neliöön tai kasaan, mutta puupalloa käyttivät Suomessa ainoastaan paikoitellen suomenruotsalaiset Ahvenanmaalla, Uudella- maalla ja Pohjanmaalla. Karjalassa on kyykkää aina pelattu heittokartun avulla, mutta keilat saatettiin asettaa riviin tai neliöön tai myös pinota ne kasaan päällekkäin." (Ilmar Talve, Suomen kansankulttuuri 1979: s.249)

Kyykällä on siis pitkät perinteet ja Savo-Karjalainen Osakunta(SKO) on jatkanut tätä perinnettä Turussa. Kyykkää pelataan puisella heittokartulla, joka on korkeintaan 85 cm pitkä ja halkaisijaltaan enintään 8 cm. Kartulla pyritään osumaan puisiin kyykkiin, jotka ovat korkeudeltaan 10 cm ja halkaisijaltaan 7-7,5 cm. Pelikenttä koostuu kahdesta pelineliöstä joiden välissä on tyhjä alue. Pelineliöt ovat 5-5 metriä ja välissä oleva alue on 10 metriä pitkä eli koko kenttä on 20 metriä pitkä. Kyykät asetetaan kummankin pelineliön eturajalle, 20 paria kumpaankin kenttään. Tavoitteena on saada pelineliö tyhjäksi. Pelineliön sisään jääneistä kyykistä tulee virhepisteitä, ja eniten pisteitä kerännyt häviää...

..Aamulla kahdeksalta tulivat ensimmäiset järjestäjät kisapaikalle. Alkoi kiireinen hyörintä, piirrettiin kenttiä ja laitettiin kisatoimisto kuntoon. Alkuvalmisteluja helpotti se, että edellisenä päivänä oli käyty piirtämässä osa kentistä valmiiksi. Alkuvalmisteluihin oli aikaa puolitoista tuntia. Kun kentät oli piirretty punaisella spraymaalilla jähän,

haettiin varastosta pelivälineet ja laitettiin kentät kuntoon: kyykät riveihin ja kartut (8kpl/ kenttä) valmiiksi. Kenttien tekoon kului noin tunti. Seuraavaksi laitettiin mehu kuumenemaan, (kaasupullo ja teline oli lainattu kaupungin jostain toimistosta, se ei selvinnyt) ja laitettiin kisatoimisto kuntoon. Pelijärjestys ja muut tiedotteet niitattiin kyykkävälinekopin seiniin.

..Sää oli kostean kylmä ja sumuinen, kisapaikalla oli vain pelaajia ja huoltajajoukkoja järjestäjien lisäksi. Muutama ohikulkija pysähtyi hetkeksi seuraamaan tapahtumia. Yksi katselija oli hyvin aktiivisesti mukana kisassa: vanhempi mieshenkilö, joka kiinnostuneena seisoi aivan 1. kentän vierellä. Kentällä harjoitteli tyttöjä kahdesta joukkueesta ja mies antoi heille neuvoja oikeasta heittotekniikasta ja kentän kokoamisesta. Tytöt

eivät kiinnittäneet mieheen paljonkaan huomiota, tytöt puhuivat hänen ohitseensa kuin miestä ei olisi ollutkaan. Mies kertoi pelanneensa itsekin viime viikolla kyykkää, ei kertonut tarkemmin missä. Yleisesti ottaen pelaajat olivat hyväntuulisia, juttelivat kepeään sävyyn ja laskivat leikkiä. Doping eli alkoholin nauttiminen kuuluu olennaisena osana tähän tapah-tumaan. Kuitenkaan yksikään pelaaja ei esiintynyt humaltuneena tai muutoin hyvien tapojen vastaisesti. Osanottajat kannustivat omia joukkueitaan, mutta antoivat tunnustusta myös vastustajilleen. Leikkimielinen pilailu kuului asiaan. Monen tunnin oleskelu ulkona jäällä vaikuttivat siihen että, SKO:n tarjoamaa kuumaa mehua juotiin mielellään, samoin myytävänä olleet sämpylät tekivät kaupansa...

...Hieman kymmenen jälkeen alkoivat pelit. Kenttiä oli kuusi ja kahdella kisatoimistoa lähinnä olleella kentällä heittivät tyttöjen joukkueet, neljällä muulla yleisen sarjan joukkueet. Pukeutuminen oli vapaata, mutta ainejärjestöjen edustajat käyttivät omaa tunnusasu-aan, haalaria tai muuta vastaavaa yhtenäistä asukokonaisuutta. Noin puoli tuntia myöhässä saapui vielä yksi joukkue, joka kuitenkin pääsi osallistunmaan kisaan. Pojat olivat jo ehtineet aloittaa nestemäisten eväittänsä (alkoholin) nautiskelun ja olivat riehakkaalla tuulella.

Puolen päivän tienoissa alkoi aurinko pilkistellä pilvien raosta ja hieman myös lämmittää kisailijoita. Turnaus jatkui ilman suuria taukoja yhden pelin kestäessä keskimäärin 30 minuuttia. Naisten sarjan loppuottelut alkoivat kello 13.00 ja mestaruus oli selvillä tuntia myöhemmin. Loppu-pelit kestivät kauemmin, koska niissä pelattiin kenttä tyhjäksi. Voittajaksi seuloutui SKO:n oma joukkue Tumpulat, toisena oli SKO:n kakkosjoukkue, kolmantena oli Germanican Viel Spass. Yleisen sarjan pronssiottelu pelattiin samaan aikaan kuin naisten loppuottelut. Mestaruustaisto alkoi kello 15 tienoissa, puolen tunnin tankkaustauon jälkeen. Tiukan kamppailun voitti TPO:n (Turun Pohjalaisen Osakunnan) joukkue Botnia Sexpress I, toiseksi jäi Deltan Tenukepit, ja kolmas oli TPO:n Botnia Sexpress II. Turnaus oli ohi aikataulun mukaisesti kello 16.00. Kisoihin osallistuneilla oli mahdollisuus saunoa Ylioppilaskylässä

kello 16-20 välisenä aikana. (Saunomisesta ei tehty havaintoja.)
Kyykkäbileet alkoivat kello 20.00.

KYYKKÄBILEET S-OSIKSELLA 20-02

Kisojen jatkoksi pidettiin bileet S-osiksella kello 20 alkaen. Paikka on osakuntien oma tila, jossa järjestetään kaikki osakunnan tilaisuudet. Paikkaan mahtuu 280 ihmistä. Kalustus on melko askeettista, pöytiä ja tuoleja seinän vierustoilla, kaksi kulunutta sohvakalustoa ja yhdessä nurkkauksessa on tikkataulu. Tanssiminen on myös mahdollista, S-osiksella on asianmukaiset välineet levyjen soittamiseen ja tanssilattiaksi oli jätetty tyhjää tilaa musiikkilaitteiden läheisyyteen.....

...Osallistujat kyselivät palkintojenjaon ajankohtaa, ja se päätettiin pitää kello 22 tienoilla (missikisojen loputtua). Väkeä oli siihen mennessä saapunut noin kolmisenkymmentä, kuten oli suunniteltukin, lähinnä ne jota palkintojen jako koski. Palkinnot haettiin toimistosta ja itse toimituksen hoiti kaksi ihmistä. Toinen luki palkittujen joukkueiden nimet ja toinen ojensi palkinnot. Ensimmäisenä palkintona oli perinteinen kiertopalkintokarttu, johon tulee voittajajoukkueen nimi. Henkilökohtaisina palkintoina voittajat saivat juomalasin ja pullon olutta, toiseksi tulleet pullon olutta ja kolmannet salmiakkiaskin. Naisten sarja palkittiin ensin ja sitten yleinen sarja. Ihmiset taputtivat ja huutelivat kevyitä kannustuksia palkituille.

Palkintojenjaon jälkeen muutamat ihmiset alkoivat tanssia. Meno oli riehakasta, lattialla hypeltiin ja vääntelehdittiin erilaisissa asennoissa. Yleisen sarjan hopeajoukkue intoutui erityisen runsaasti, ja heidän toimintansa herätti yleistä hilpeyttä ja kannusti muitakin tanssimaan. Erityisen suuren suosion saavuttivat jenka ja tango, niiden soidessa tanssilattia oli aivan täynnä. Diskomusiikkia soitettiin kuitenkin eniten ja sitäkin tanssittiin. Tunnelma kohosi palkintojenjaon jälkeen tasaisesti bileitten loppua kohti. ja asiakkaiden poistuttua osakunnan oma väki siirtyi toimistoon juhlimaan. Jatkoja emme enää havainnoineet.

JT

Lähe siekii Viipuriin!!

*Osakunta matkaa karjalaisten kaupunkiin
syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna.*

*Reissu on matkatoimiston järjestämä
bussimatka, kesto pe-su.*

*Hinta on n. 500 mk johon sisältyy matkat,
yöpyminen siistissä hotellissa ja
aamiainen.*

*Perillä tutustutaan perusteellisesti
Viipurin ihmeisiin.*

*Lisätietoja saa osakunnasta päivystysaikoina ma-pe 12-13
(☎ 328 391). Matkajärjestelyt hoidetaan kesällä, joten
ilmoita kiinnostuksestasi hyvissä ajoin.*

Ongelmana Salmiakikossu tai sen puute?

Salmiakikossun myynnin lopettaminen on aiheuttanut lukuisille henkilöille monenlaisia ongelmia. Meidän kaikkien korkea moraalihan tietysti estää meitä juomastakaan tätä pannaan julistettua tappajatuotetta. Jos kuitenkin olit ehtinyt ostaa sitä, neuvomme tavan päästä siitä kunniallisesti eroon: Käytä tuote olutshampoon tapaan hiustenpesuun - samalla saat sävytyksen ilman eri vaivaa. Päästyäsi eroon vaarallisesta salmiakkikossusta, voitkin ruveta kotikonstein valmistamaan lailisia ja maakuntahenkisiä korvaavia tuotteita. Yksinkertaisin vaihtoehto on korvata ammoniumkloridi natriumkloridilla. Tämä Pohjois-Karjala-projektin hengessä kehitelty suolakossu lyö helposti aromikkuudessaan laudalta esim. tequilan. Kalakukon ystävien on ehdottomasti kokeiltava muikkutaskumattia. Kossu kaadetaan muikun suusta sisään ja hetken liuottelemisen jälkeen...valmista on! Kokkelipiimäkossu puolestaan sekoitetaan nimessä mainittavista aineksista yksinkertaisesti kaatamalla ne samaan astiaan. Ja vielä viimeiseksi vinkiksi karjalanpiirakan särpimeksi ihanasti soveltuva mu-naivoikossu. Linjoistaan huolta

pitävä voi lisäksi keventää juomaa korvaamalla osa voista raejuustolla.

Näillä eväillä jokainen kunnon savo-karjalainen selviytyy suomalaisen alkoholipolitiikan karikoista kunnialla. Ja perinteet pysyvät kunniaassa. *UK & KK*

Pullo hyvällä syyllä

Tiedätte varmaankin maanmainion (?) TV- ohjelman "Karpolla on asiaa". Siinähan toimittaja jakelee aina silloin tällöin ilmaiseksi vanhoja Ladoja ynnä muita rottosia auton tarpeessa oleville. Ideana on vain se, että ihmisten pitää lähettää ohjelman toimitukseen kirjeitä, joissa kukin perustelee, miksi juuri hän tarvitsisi jaossa olevaa autoa kaikkein kipeimmin. Lopulta sitten parhaan perustelun esittänyt saa auton omakseen - mistä koko touhun nimikin juontuu: "auto hyvällä syyllä".

Lehemme toimituksen hallussa on täysin korkkaamaton yksilö legendaarista ja sittemmin kaltoin kohdelluksi tullutta Alkon Salmiakikoskenkorvaa. Koska emme ole keksineet sille mitään käyttöä - eihän moista harvinaisuutta tohdi noin vain juodakaan - päätimme lahjoittaa kyseisen pullon Karpon tyyliin ilmaiseksi (luit aivan oikein!) henkilölle, joka esittää parhaat perustelut sille, miksi juuri hänen pitäisi saada tuo pullo omakseen.

Jos asia alkoi kiinnostaa, niin kirjoitapa perustelusi paperille ja lähetä ne meille kirjeellä osoitteeseen:

Turun Yliopiston Savo-Karjalainen Osakunta
Rehtorinpellonkatu 4-6 B
20500 TURKU

Merkitse kuoren vasempaan ylänurkkaan teksti "Pullo hyvällä syyllä". Kirjeen voi toki tuoda myös henkilökohtaisesti samaan osoitteeseen päivystysaikana arkisin klo 12-13 sekä keskiviikkona vielä klo 18-20. Vastausaikaa on huhtikuun loppuun, minkä jälkeen pullon uudelle omistajalle ilmoitetaan asiasta henkilökohtaisesti. Osallistua saavat myös muut kuin Savo-Karjalaisen osakunnan jäsenet. Ja eikun keksimään hyviä perusteluja!

JK

Kerrassaan mainintoja luettavaa

Tuntuu kuin jokin merkillinen hulluus minua vaivaisi: istun päiväkausia joutilaana mustekivni ääressä ja vailla vasituista aikomusta kirjoittelen muistiin mielessäni ajelehtivia joutavia mietteitä.

Näin kirjoittaa japanilainen munkki Yoshida Kenkō (1283-1350) teoksensa "Joutilaan mietteitä" (Tsurezuregusa) alussa. Kirja valmistui todennäköisesti vuosien 1330-31 paikkeilla, ja se koostuu kokonaan näistä mainituista mietteistä. Ne ovat tyypiltään erilaisia pohdiskeluja, huomioita, toteamuksia ja anekdootteja. Lyhimmät ovat vain yhden rivin mittaisia ja pisimmät taas kattavat useamman sivun. Näitä mietteitä kirjassa on kaikkiaan 243 kappaletta. Tässäpä niistä muutamia:

Runoista puhuminen ei maksa vaivaa jos runot ovat huonoja. Vähänkin runoutta tunteva kai ymmärtää pitää sellaisia vain vaikenemisen arvoisina.

Yleensäkin on kiusallista, suorastaan koettelevaa joutua kuulemaan puhetta aiheesta, jota puhuja ei erityisemmin hallitse.

* * *

Hirven nahkasarvia ei saa koskaan haistella. Sanotaan että niissä on pieniä hyönteisiä jotka tunkeutuvat nenän kautta aivoihin ja syövät ne.

* * *

Kamariherra Kinyon veli piispa Ryōgaku oli erittäin kiivasluonteinen mies. Kansa nimitti häntä "Enoki-piispaksi" koska hänen luostarinsa vieressä kasvoi suuri *enoki*-puu. Hänestä nimi oli sopimaton, ja hän kaatoi puun. Mutta koska siitä jäi kanto, häntä alettiin nimittää "Kantopiispaksi". Perin juurin vihastuneena hän antoi kaivaa kannon maasta ja heittäi sen pois, mutta paikalle jäi suuri kuoppa joka täyttyi vedellä. Siitä lähin kansa nimitti häntä "Lätäkköpiispaksi".

* * *

* * *

Apotti Gyōga, Karahasin everstin poika, oli buddhalaisen viisauden opettaja. Häntä vaivasi huimaustauti ja iän karttuessa hänen nenänsä tukkeutui niin että hänen oli vaikea hengittää. Hän koki parantaa vaivaa kaikin mahdollisin lääkkein, mutta se vain paheni: silmät, ohimo, koko otsan seutu paisui hirvittävästi ja peitti lopulta hänen kasvonsa niin ettei hän nähnyt mitään. Hän alkoi muistuttaa *ninomi*-naamiota, oli vain sitäkin pelottavampi: lopulta hän näytti paholaiselta. Silmät päätyivät päälle, otsa siirtyi nenän tienoille. Hän sulkeutui yksinäisyyteen, ei näyttäytynyt edes luostarin muille asukkaille. Niin hän eli monta vuotta, ja tauti paheni yhä kunnes hän kuoli.

Kerrassaan merkillisiä tauteja sitä on olemassa!

* * *

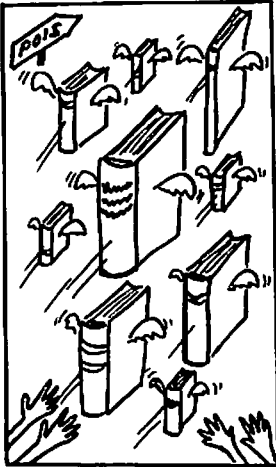
Tällaista siis kuului Japaninmaalta runsaat kuusi ja puolisataa vuotta sitten. Kenkōn kirjaa - tai siis sen suomennosta - ei valitettavasti enää saa kirjakaupoista. Sen sijaan sitä löytyy kyllä kirjastoista. Ja kuka ei viitsi lähteä kirjastoon, voikin sitten ruveta odottelemaan seuraavaa Käkin numeroa, jossa näitä "joutilaan mietteitä" on tarkoitus julkaista lisää.

JR

Mikähän on totuus?

Kirjaston esitteessä kerrotaan mahtipontisesti, että Turun yliopiston kirjastossa on 1 800 000 kirjaa, eli yhteensä 42 hyllykilometriä. Teoriassa tämä pitää varmaankin paikkansa, eli kirjoja on tiedostossa tuo määrä. Mutta miten paljon niitä todellisuudessa on kyseisen laitoksen kokoelmissa? Olisikohan ehkä 80 % ilmoitetusta määrästä? Tai kenties 70? Vai mahtaako olla edes puoltakaan?

Käytännössä nimittäin huomattava osa yliopiston kirjaston kirjoista on joko kokonaan varastettu tai leväperäisen henkilökunnan myötävaikutuksella muuten vain teillä tietymättömillä. Jälkimmäinen vaihtoehto tarkoittaa sitä, että kirja on lainattu aivan normaalisti, mutta jätetty sitten palauttamatta. Ja koska kirjastossa ei ole - ainakaan käytännössä - minkäänlaista kontrollia, jää tapaus huomaamatta. Ja jos se käykin sattumalta ilmi, ei kukaan vaivaudu tekemään mitään asian hyväksi.

Tämän vuoden tammikuussa olisin tarvinnut kipeästi erästä kirjaa. Sitä ei kuitenkaan yliopiston kirjastosta löytynyt, oli vain kuitti, jossa kerrottiin mainitun teoksen olevan lainattu vuonna 1988. Samassa sarakkeessa olivat myös lainaajan nimi ja osoite. Näytin virkailijalle tuota nimeä ja kysyin, että eikö tältä lainaajalta voisi pyytää kirjaa jo pois. Virkailija vain kohautti olkapäitään ja sanoi, ettei kannata, sillä tuskin hän enää asuu edes samassa osoitteessakaan. Muutenkin tämän virkailijan olemuksesta huokui välinpitämättömyys koko asiaan, tyyliin "mitäpä se minulle kuuluu". No, jäin siis ilman kirjaa.

Olen myöhemmin puhunut tästä tapauksesta monien opiskelijatuttavieni kanssa, ja yllätyksekseni lähes jokaiselle on sattunut aivan vastaavanlaisia tapauksia, muutamille jopa useitakin kertoja. Itsellenikin tapaus uusiutui

viime viikolla, jolloin tarvitsemani kirja oli taas jätetty palauttamatta. Tällä kerralla se oli tosin vain vuoden myöhässä...

Myöhemmin on tullut tietooni, että jos kirja on lainassa edellisellä käyttäjällä yli määräajan, sitä voi kirjallisesti pyytää palautettavaksi, jolloin hyvällä tuurilla kirjan saattaa jopa saadakin jonkin ajan kuluttua. Aloitteen tähän pyyntöön on silti tultava kirjan tarvitsijalta, virkailija ei asian hyväksi tee oma-aloitteisesti mitään. Jos kirjan hallussapitäjä on lainannut sen väärällä nimellä, ei tälläinkään toimenpide voi johtaa mihinkään tuloksiin. Väärin henkilötietojen ilmoittaminenhan on täysin mahdollista, sillä lainaajan henkilöllisyyttä ei Turun yliopiston kirjastossa mitenkään varmisteta. Tämä on tietysti edullinen tapa hankkia kirjoja, etenkin näin lama-aikana. Valitettavasti siitä joutuvat vain toiset kärsimään, samoin kuin siitä, että kirjoja pidetään lainassa jopa vuosia yli määräajan. Mutta mitäpä se kirjaston henkilökunnalle kuuluu ?

JR

sillä ei pelkästään luonto puhkea keväisin vihreään väriloistoonsa, vaan osakunnassakin kevät tuo vihreää valoa, enne niin pimeässä vaeltaneille kuntalaisille. Onneksemme nuo aina niin näppäräsormiset TYS:in apuissännät käyvät aina tarpeen vaatiessa auttamassa hieman tumpulaa isäntää. Näin minäkin pääsin helposti kontaktua vuosijuhlien jatkoilta kotiin, seuraten kevään vihreitä valoja.

Seuraavaksi onkin sitten vuorossa talven valkeat nietokset, eli ajattelinpa tarkastaa OSIKSEN vaahtosammuttimen.

Isäntä JA

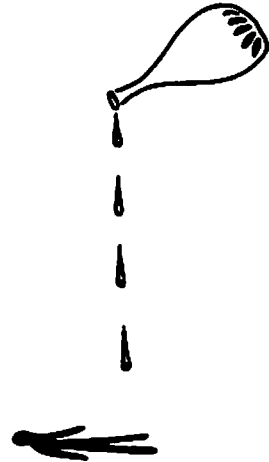
KIINALAISIA MIETTYJÄ VIINISTÄ

Dokaanina olen pyrkinyt laajentamaa alan tietämystäni. Halvin tapa tehdä se on tietysti lukea muiden kokemuksista. Niinpä minä olen lueskellut Pertti Niemisen suomentamia kiinalaisia runoja toisinaan oikeaan tunnelmaan päästäkseni itsekin viiniä nauttien. Muinainen Kiina on sekä ajallisesti että maantieteellisesti kaukana hämyisestä osakunnastamme. Kuitenkin kiinalaisten runoilijoiden ajatukset tuhannen vuoden takaa sopivat yllättävän hyvin SKO:laisen elämään. Olen omavaltaisesti pilkkonut runoja valiten eniten osakuntalaista koskettavat palat.

Ensin hieman viinin ylistystä Li Pon (eli vuosina 701-762) sanoin. Hän on yksi kirjallisuuden historian suurimmista runoilijoista ja Kiinan historian suurimmista juopoista.

*Muinoin kuulemma verrattiin
kirkasta viiniä pyhiin
ja sameuu sanottiin viisasten vertaiseksi.
paljon on juotu pyhyyttä, viisautta:
pitäisikö vielä etsiä kuolematonten henkiä?
Kolmella maljalla saavutan suuren Tuon;
kannullisen kun juon, niin yhdyin luontoon.
Viinin ilot, joita ei kerrota muille ...*

*Köyhyys ja rikkaus, elämän pituus, lyhyys
on jo ammoin säädetty meille -
yksi malja on minulle elämä ja kuolema
ja maailman kaikkien kiistojen ratkaisija.
Minä juon jotta katoaa maa ja taivas
ja sitten lepään yksin, liukahtamatta,
ja unohdan, että olen:
siinä on kaikista iloista suurin!*

Hänen arvojärjestyksessään raha ja elämänlaatu olivat oikeassa järjestyksessä.

*Jos tahdot tässä elämässä koko onnen omakseen,
ala koskaan antaa kuun nähdä maljaasi kuivilluun!
Laivaan ovat antimet, käytettäköön mitä!
Kieriköön tuhannen kultakulikkou.*

jokainen tulee takaisin!

*Kettäkää lammas, teurastakaa harka, päästäkää ilo irti,
nyt kumotaan kolmesataa maljaa yhdellä istumalla!
Vanha mestari Tse'en, nuori oppinut Fan Ch'u,
vini on tuotu, mitä te kuhmalette?
Sallikaa minun laulaa teille laulu!
Kuunnelkaa korvillanne!*

*Kellot rummut harvinaiset herkut, mitä aartetta ne ovat?
Ollapa kaiken ikänsä humalassa, koskaan selviämättä!
Maunaiset viisaat ja pyhät unohtuksissa ovat,
vain suuret juopot maankuulija iankaikkisesti!
Ruhtinas Ch'en juhlit Tyvenen Ilon palatsissa,
maksot kymmenen tuhatta viinitynnyristä,
laski leikkiä ja nauron.*

Kuinka voit sanoa, isäntäni,

että sinulta ovat rahat lopussa?

*Mene ostamaan viiniä niin juodaan se yhdessä!
Ratsuni pilkkukas kuin kukkam terälehdin pilkutettu,
turkkiin tuhannen arvoinen,
anna ne pojalle, vaihtakoon hyvään viiniin,
siihen me hukutamme kymmenen tuhatta suruamme,
sinä ja minä!*

Seuraavassa Li Pon runossa mainittava luuttu tarkoittaa luonnollisesti soitinta eikä siivousvälinettä. Tosin runossa olisi kyllä järkeä vaikka puhuttaisiinkin pesurätistä.

Vuoriston kukat ovat aumenneet.

Me siemailemme viiniä kahden:

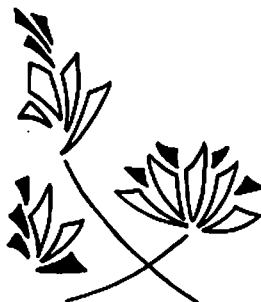
malja maljan perään, ja vielä kerran malja!

Kun humallun, tulen uniseksi:

sinun on silloin aika lähteä.

Mutta kun uamulla palaat,

muista tuoda luuttu tullessasi!

T'ao Yüan-ming (372-427), minun suosikkirunoilijani, suhtautuu viiniin hieman kiihkottomammin, mutta antaa kuitenkin sille arvoisensa aseman elämänfilosofiassaan.

*Vilu ja helle seuraavat toistaan;
 niin myös ihmisen elämässä.
 Älykäs ymmärtää eikä sure turhaan,
 vaan antaa asioiden mennä menojaan,
 ja kun saa odottamatta ruukun vuniä,
 kullistelee sitä iloton illan tullen.*

Samaan tapaan pienistä asioista nauttimista ja rauhaisaa elämää kannattaa Chou Tzu-chih (eli 1100-luvulla).

*Vuote aikoina olen kiittänyt tarvasta
 hetkestä joutoaikaa, peltoitokusta,
 pienestä majasta jossa odottaa unta
 ja lämmittää vuniä;
 vuorten keskellä sopii sitten joskus
 juoda yksikseen.
 Mitä tässä ihmisten maailmassa
 muuta tekisi mieli.*

Joskus ihmiselle (ainakin minulle) tulee ylitsepääsemätön halu juoda niin sanotusti perseet olalle. Syynä tähän voi olla suunnaton vitutus tms. Wang Chi (kuoli v. 644) on joutunut tällaisen halun valtaan syystä, jonka useat varmaan ovat kokeneet osakunnassakin.

*Tänä iltana minä juon pitkään ja syvään:
 menköön järki!
 Silmien edessä ystävät aivan juovuksissa -
 kuka jaksaisi olla selvä yksin?*

Tu Fu (712-770), yksi Kiinan suurista runoilijoista, on tehnyt erään erittäin tärkeän havainnon, joka köyhän opiskelijankin kannattaa muistaa.

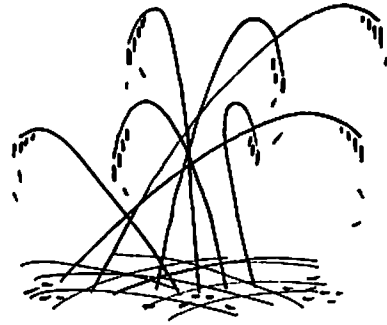
*Hopeakannu ja jademaalja lahdeuttavat silmää,
 mutta saman humalan saa saviruukusta:
 bambun alle se kaataa lopulta nukkumaan.*

Mei Yao-ch'en (1002-1060) on kirjannut ylös myös alkoholin käytön varjopuolia, jotka me tietysti mielellämme unohtaisimme. Minullekin nämä säkeet ovat tietyiltä

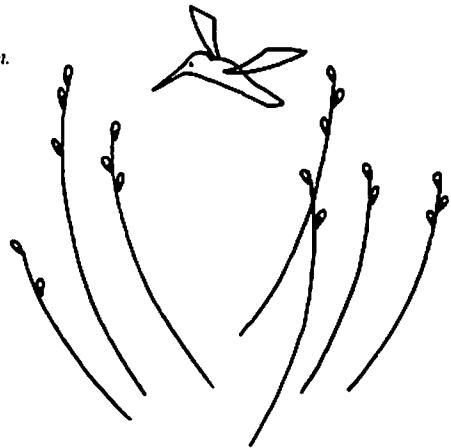
osin (olenhan vielä nuori?) karmaisevan tosia osakunnan juhlien ja iloisten illanviettojen jälkeen.

*Nuorena sitä juo viiniä mielellään.
 Alulta on jo ohi nuoruus ja juominen,
 hampaat ja huukset tippivät jo.
 Vieläkin joisin, mutta paljon en kestä:
 minkä juon, sen oksennan -
 nautipa sinä luonnon antimista!
 Aamulla herätessä paa ei nouse,
 huone pyöri, talo pyöri kum vesi.*

Lu Yu (kuoli v. 1209) kuvaa runossaan tunteja, joita voisi kuvitella meilläkin olevan, kun vuosien kuluttua muistellemme osakunta-aikojamme. Onhan kaikesta huolimatta mahdollista, että joskus valmistumme ja muutamme pois täältä TPS:n ja Muumien kaupungista.

*Joutulaiden päivieni suru on kuin lentävä lumi:
 se sulaa viinin heti.
 Vanhojen veikkojen tilalla hehkuvat kukat:
 hymyilen nulle
   ja malja tyhjenee kuin itsestään.
 Kiertelevä kuhankaiteittäjä on tunteellinen,
 se muistelee minua
 ja laulua kevättuuleen pajukon reitassa
 aamusta iltaan.
 En ole käynyt C'h'ang-anissa
   neljäntoista vuoteen,
 vanhat veikot ovat jo raihnaisia;
   oi menneitä aikoja,
 joka päivä silloin istuttiin malja kädessä!
 Yhdeksänrenkainen julokivivyöni,
   jonka hohto valaisee maan,
 ei löydy nun kuin tuon viihtyisän seuran
   viimistä hehkuvat posket.*

Jo aiemmin mainittu Tao Yüan-ming muistaa viinin vielä kuolemaa miettiessäänkin. Jokainen voi tietysti itse koittaa vaikuttaa siihen, ettei runon viimeinen virke omalla kohdalla toteutuisi.

Ku Wiipurilaiset juhlii

SKO:n edustajilla, jotka seuraavassa jutussa esiintyvät anonyymeinä, oli ilo ja kunnia osallistua Helsingissä Wiipurilaise Osakunna 340-vuotisjuhliin. Siispä juttumme kertokoon, mitä SKO-laiset kokivat Helsingissä, armoitetussa pääkaupungissamme, ja kuinka Suomen vanhimmassa itä-suomalaisessa osakunnassa osataan juhlimisen jalo taito.

Kovan karsinnan jälkeen juhliin edustajaksi valtuutettu kaksikkomme lähti matkaan epäinhimillisen varhain 6. maaliskuuta Kupittaaan rautatieasemalta. Rattoisan junamatkan aikana keskusteltiin mm. kainuulaisuuden syvimmästä olemuksesta ja hirsirakennusten kengittämissä ongelmista.

Helsinkiin saavuttua järkytyttiin kaupungissa olevan lumen suunnantomasta määrästä sekä raitiotiekiskoja puhdistavasta keltaisesta ajopelistä niin paljon, että vuosijuhlaedustajamme olivat pakoitettuja siirtymään Sokoksen viihtyisään kahvilaan virvoittavien virvokkeiden pariin. Tämän jälkeen suoritettiin tavaratalossa erinäisiä vuosijuhlia varten tarpeellisia ostoksia: kengännauhoja ja laastaria. Sitten oltiinkin valmiita siirtymään onniteluseremonioiden pariin Liisankadulle. Ennen osakuntien talolle pääsyä allekirjoittaneen yksi suuri haave täyttyi: hän sai nähdä Liisankadulla "Matti Makkosen ruumisarkkuliike"- laulusta tutun talon ja sen alakerrassa sijaitsevan hautaustoimiston. Erityisen suuren vaikutuksen kumpaankin vuosijuhlaedustajaamme teki liikkeen mainoskyltti: "Kuljetuksia maaseudulle autoillamme".

Tervehdyksen esittäminen Wiipurilaiselle Osakunnalle sujui leppoisissa merkeissä. Osakunnan merkkihenkilöiden ohella saatiin tutustua myös valokuvanäyttelyyn. Lieneekö tilaisuudessa tarjottu booli ollut sen verran tujua, että se vaikutti allekirjoittaneen muistamiskykyyn kyseisen tilaisuuden suhteen, sillä tiettyä epäselvyyttä muistikuvien hahmottamisessa on havaittavissa. Osakuntahuoneistoa koristava suunnaton, kullattu Lönnrotin rintakuva jäi tosin lähtemättömästi allekirjoittaneen mieleen.

Illalla koittikin sitten varsinainen pääjuhla cocktailtilaisuuksineen, juhlapuheineen, viineineen ja lauluineen. Ruoka, etenkin korvasienikeitto, oli hyvää ja sitä oli riittävästi. Juhlan kulussa henki iloinen ja välitön karjalainen mieli ja huumorintaju. Itse juhlapaikka, eräs Pitkäsillan pohjoispuolella sijaitseva ravitsemusliike, ei tosin tuntunut olevan kaikkien

mieleen ja paikan sijainnista irvailtiin illan mittaan varsin paljon. No - meille turkulaisillehan vieraan kaupungin hierarkiset ongelmat eivät olleet mitenkään olennaisia...

Tutustuminen paikalliseen "konferenssi"-perinteeseen oli varsin mielenkiintoista. Lieneekö juhlissa tarjotuilla juomilla ollut jotain vaikutusta siihen, että allekirjoittanutta "konferenssin" pyönteissä luultiin a) Petteri Kiesiläiseksi, b) ulkomaalaiseksi: allekirjoittaneen luultiin olevan suomea ymmärtämätön ja hänelle ruvettiin puhumaan englantia, johon allekirjoittanut sai tilaisuuden vastata: "Kulcha sie! Ei miull" tarvihe yhtään vierait kielilöi hoastaa, mie ymmärrä suomec valla mainiost!"

Varsinaista pääjuhlaa seuranneen yökerho- ja vanhojen tanssien osuuden jälkeen siirryttiin linja-autolla jatkopaikkaan. Linja-auton lähtiessä liikkeelle kajahti välittömästi "Karjalaisten laulu", joka saatiin onnellisesti laulettua loppuun saakka. Wiipurilaiset nimittäin kertoivat, että paikallisilla bussikuskeilla ei aiemmin ole riittänyt sävelkorvaa ja toleranssia akateemisen lauluperinteen kunnioittamiseen: eräs takavuosien kommentti kuskilta hänen pysäyttäessään auton kesken matkan oli ollut: "Matka ei jatku, jos laulu ei lopu!"

Jatkot, jatkot, jatkot...jatkuivat yhdessä keskisuomalaisten kanssa Keski-suomalaisen Osakunnan tiloissa aamuvarhaiseen saakka. Ennen pitkää olikin sitten jätettävä jäähyväiset juhlille ja ruvettava hankkiutumaan kohti rautatieasemaa, josta rautahopo sitten kuljettaisi väsyneet juhlijat takaisin Turkuse. Astuessamme ulos jatkopaikasta oli pieniä orientoitumisongelmia, mutta intuition ja kadunnimikylttien opastuksella selvittiin oikealle tielle. Kovin oli hiljainen, ja luminen pääkaupunkimme kuuden aikaan sunnuntaina. Rautatieasemalla sen sijaan oli vilskettä ja kaikesta päättäen jopa tungosta: paikallinen miliisi joutui heittämään erinäisiä nähtävästi epäsosiaalisena aineksena pitämiään rautatieaseman varhaiskäyttäjii ulos liikennepaikan odotussalista kovakouraisin ottein. Allekirjoittanut oppi myös, miksei Helsingin rautatieasemalla ole penkkejä matkustavaisten istua.

Paluumatka sujui uneliaissa merkeissä. Allekirjoittanut nukahti ennen Pasilaa ja muistaa avanneensa silmät ensin Karjaalla ja sitten Salossa. Ja vihdoin viimein: armas Suomen Ateena radanvarren romutarhoineen ja kuulutus: "Vi anländer om en stund till Kuppis..."

Nimim. "Vuosisjuhlaedustaja"

Naistenkerhon kuulumisia

Naistenkerhossa arvioitiin vuosina 1990-1991 47 pulloa valkoviiniä, joissa oli 42 eri laatua olevaa viiniä. Illan emäntä oli useimmin valinnut ranskalaisen (17/47) tai saksalaisen (-11/47) viinin. Italialaista valkkaria oli maistettu kahdesti ja suomalaista kerran. Muun Euroopan viineistä mukaan oli päässyt edustajia Espanjasta, Portugalista, Itävallasta, Unkarista, Bulgariasta ja Turkista. Muun maailman viineistä maisteltiin ja haisteltiin australialaisia, amerikkalaisia ja argentiinalaisia valkkareita, mukana myös pullo Chilestä ja Israelista.

Kunkin maan viinien saamista pisteistä laskin keskiarvon. Sen mukaan alueet Ranska, Saksa, Italia ja MuuEurooppa saivat keskiarvon 7½, MuuMaailma keskiarvon 7+ ja suomalaiset (se yksi ainoa) "keskiarvon" 6½. Liekö Alkon kohtuuhintaisten viinien tarjonta hiukan tasapaksua.

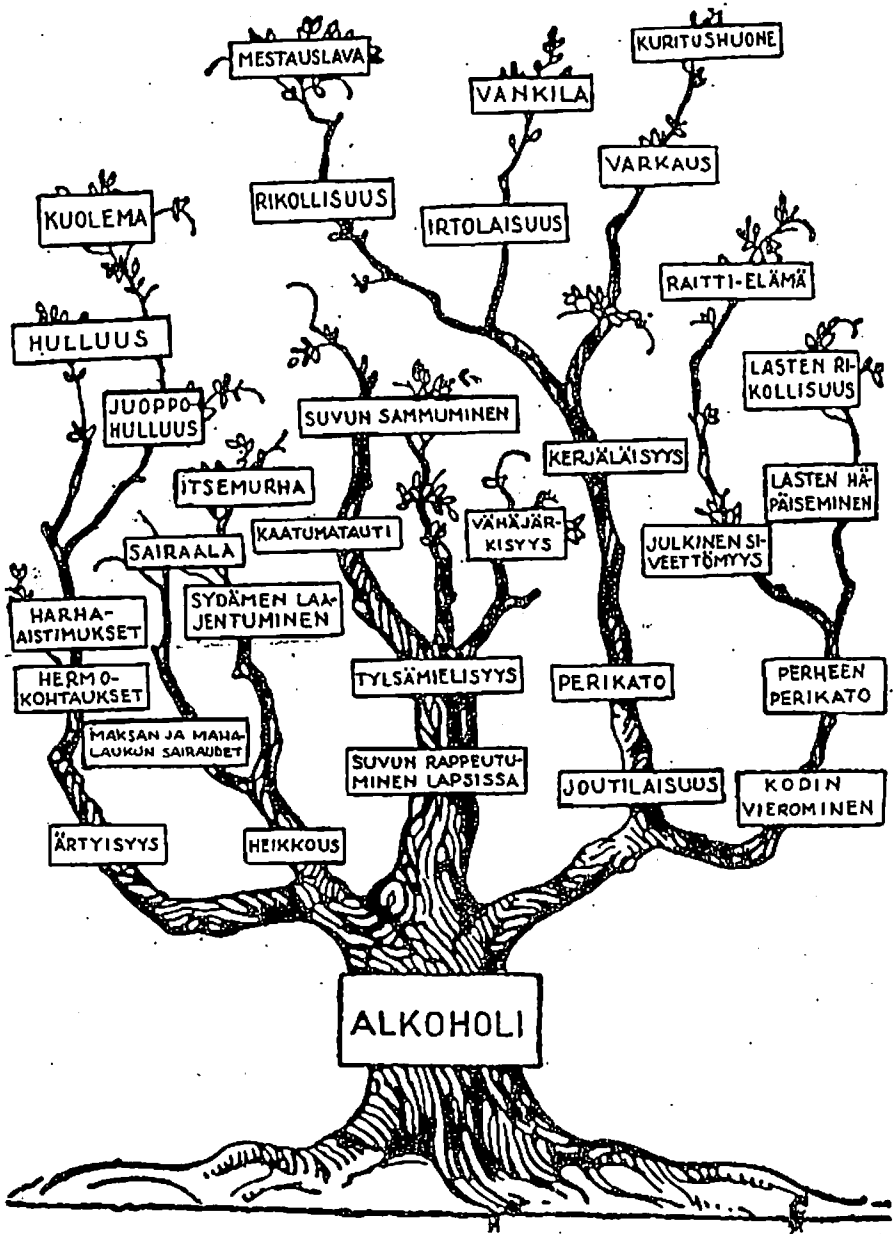
Mikään viini ei erotu joukosta suursuosikkina, joskaan mikään viini ei saanut murskapisteitäkään. Parhaimpina pidettiin portugalilaista Casal Garciaa, jonka poreileva maku kirvoitti raadilta huippupisteet 8+. Muita kasin arvoisia olivat hedelmäinen Bordeaux Rosechatel Dry, karvaan kirpeä Kayser-Mosel, hapokas Liebfraumilch Madonna sekä pistelevä Muscadet Loiren laaksosta. Hännän huiput olivat Unkari, Bulgaria, Chile ja Suomi.

Viinejä tunnistettiin varsin hyvin, sillä yleensä joku tiesi/arvasi oikein. Vain 5 pulloa 47:stä oli sellaisia, ettei kukaan tiennyt aluetta tai laatua. Sama viini sai eri kerroilla ja eri raadeilta yllättävän samantapaiset pisteet.

Naistenkerhon arvioimat viinit vuosina 1990-1991

ALUE	MÄÄRÄ	KESKIARVO
RANSKA	17	7½
SAKSA	11	7½
ITALIA	2	7½
SUOMI	1	6½
MUU EUROOPPA	10	7½
MUU MAAILMA	7	7+

Raittiusvalistusta vuodelta 1907. Tätä kuvaa lienee Toimi Kankaan-niemikin tutkinut innokkaasti jo pikkupojasta saakka.

Lashenma biorytmi

- ja parannat ehkä opintomenestystäsi

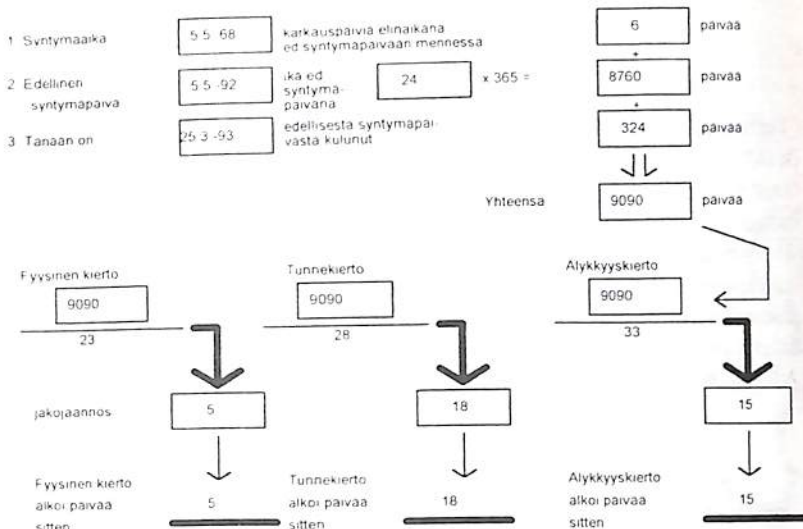
Tuntuuko sinustakin siltä, että joskus on sellaisia päiviä, jolloin kerta kaikkiaan mikään asia ei tunnu sujuvan toivomallasi tavalla? Jos näin on, saattaa selitys löytyä biorytmeistä. Asiana tutkineet ovat nimittäin tulleet siihen tulokseen, että jokaisen ihmisen elämään vaikuttavat erilaiset biorytmit, jotka käynnistyvät syntymähetkellä ja jatkuvat tasaisesti aina kuolemaan saakka. Niiden kuvaamisessa käytetään tavallisesti sinimuotoisia käyriä ja nk. nolla-akselia. Kierron ensimmäisen puoliskon aikana käyrä on nolla-akselin ylä- eli positiivisella puolella, ja jälkimmäisen puoliskon ajan taas ala- eli negatiivisella puolella.

Biorytmikiertoja on kaikkiaan kolme:

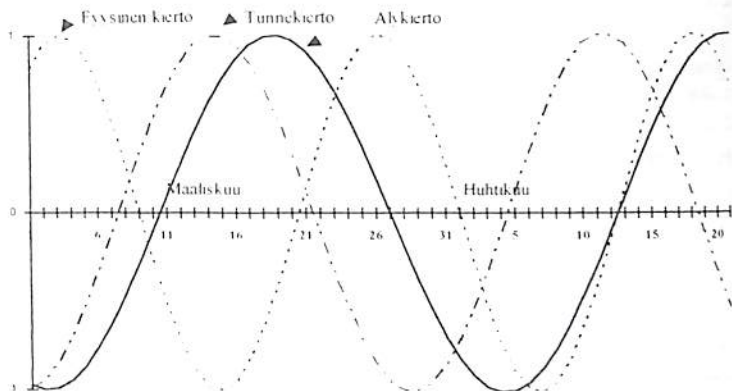
- Nk. fyysinen kierto on tärkein. Se kestää 23 vuorokautta. Tämän kierron ensimmäisen puoliskon ajan (11,5 vrk) ihminen on reipas, aktiivinen ja työkykyinen, mutta jälkimmäisen puoliskon aikana taas väsynyt ja altis virheille.
- Tunnekierto kestää 28 vuorokautta. Sen ensimmäisellä puoliskolla (14 vrk) ihminen on hyväntuulinen, elämänmyönteinen ja henkisesti vakaa. Toisella puoliskolla hän on taas hermostunut ja tavallista riitaisampi.
- Älykkyyškierto kestää 33 vuorokautta. Ensimmäisellä puoliskolla (16,5 vrk) muisti on hyvä ja kaikenlainen henkinen työ sujuu mukavasti. Jälkimmäisellä puoliskollanamät kyvyt heikkenevät.

Silloin kun kaksi tai kolme käyrää ovat samaan aikaan joko positiivisella tai negatiivisella puolella, tulevat niiden yhteisvaikutukset luonnollisesti esiin korostuneena. Lisäksi jokainen päivä, jolloin jokin käyrä leikkaa nolla-akselin, on myös hieman normaalia kriittisempi. Keskimäärin kuusi kertaa vuodessa on sellainen päivä, jolloin kaksi käyrää tekee tämän samaan aikaan. Ne ovat tietysti edellistäkin hankalampia tapauksia. Ja kaikkein vaarallisimpia ovat päivät, jonka aikana kaikki kolme käyrää leikkaavat nolla-akselin. Onneksi sellaisia sattuu kohdalle keskimäärin vain kerran vuodessa.

Voit laskea omat biorytmiä seuraavan kaavion ja malliesimerkin avulla:

Saatujen lukujen perusteella voi sitten piirtää varsinaiset biorytmikäyrät. Äskeisen esimerkin mukaan niistä tulisi seuraavanlaisia:

Kun olen saanut omat käyräsi laskettua ja piirrettyä, voit tietysti koettaa hyödyntää tulosta eri tavoin. Esimerkiksi opintomenestys saattaa kohentua kummasti, jos saat sijoitetuksi ainakin tärkeimmät tentit sellaiseen ajanjaksoon, jolloin älykkyytesi on hyvällä mallilla. Ja mikäli haluat välttää ylimääräisiltä harmeilta, lienee viisainta jääsä kotiin nukkumaan koko päiväksi aina silloin kun kaikki kolme käyrää leikkaavat nolla-akselin samanaikaisesti...

JR

XXX

Tiesitkö, että

Hallituksen tyynen julkisivun takana on ruvettu käymään kuumaa kuraattoripeliä. Tietyt tahot puhuvat vallanvaihdoksesta jo ensi yleiskokouksen yhteydessä. Anut eivät vaikene asiasta.

Osakunnan päivystys on riistäytymässä hallinnasta! Virallinen aikaraja klo 12-13 ei tunnu pitävän paikkaansa, vaan toimistosta löytyy jonkinlainen hiippari lähes mihin tahansa aikaan vuorokaudesta. Ilmassa leijaille kahvintuoksu ja tyhjat pullot kertovat koruton kieltä "asukkien" puuhista.

Senssimeininki on heräämässä henkiin osakunnassa. Osakunnan jäsenistöön on tietävästi siunaantunut uutta vapaata verta sen verran, että romanttisia ja eroottisia spekulatioita voidaan taas alkaa harrastaa. Suunnitteilla on mm. sinkkulista ilmoitustaululle ja kirjeenvaihtopöytä Käksiin.

SKO:n lippu kallistuu uhkaavasti. SKO:n lipputanko on haastanut Pisan tornin kilpaan pamovoiman uhmaamisen jalossa tardossa. Lippu on todistajien läsnäollessa kallistunut jälleen 2 cm lisää. Käen urheilutoimitus on jatkuvasti valmiina raportoimaan tulevista käännteistä!

VANHENTUNEITA UUTISIA: Osakunnassa on taas naitu! Tikukset ja Strandmanit päättivät helpottaa osakunnan postitus-paineita yhdenmukaistamalla nimensä Tasa-arvovaltuutettu tutkii tytyväisenä asiaa.

Nyt Käksiä on vedetty välistä! Yliopiston kirjasto ei ole saanut Käen vapaakappaleita moneen vuoteen. Jutun pääepäilty on painotalo X:n monistuspäällikkö, jonka salkussa on nähty vilahdukselta KÄK 2/88. Kurinpitolautakunta ja poliisin erikoisryhmä Karhu suunnittelevat yhteistä rätissää epäillyn kotiin. Epäillyllä kuuluu olevan myös Tunturimerkkinen mopo ja yhteyksiä kansainväliseen Caravaners-rikollisjärjestöön.

Toimistoon on kadonnut selittämättömällä tavalla lukuisia hanskapareja. Tällä hetkellä todennäköisimpana selityksenä pidetään ns. Mustan aukon teoriaa. Tilastojen mukaan värilliset hanskat ovat suurin riskiryhmä. Toivomme vihjeitä yleisöltä.

Huhutaan, että SKO lähetti SHO:n vuosijuhliin 30 edustajaa. Kerrotaan, että kyseiset edustajat tanssivat koko illan vanhoja tansseja, eivätkä juoneet aimuttakaan snapsia!

TIESITTEKÖ, ETTÄ...
KISSOISTA
EI MAINITA
SANAAKAAN
RAAMATUSSA!